

கிராமிய ஒப்பாரிப் பாடலின் வடிவமும் - உருவகமும்

ந. ரேவதி ^{அ. *}, பி.எஸ். செல்வராணி

^அ தமிழ்த்துறை, தந்தை ஹேன்ஸ் ரோவர் கல்லூரி, (தன்னாட்சி), பெரம்பலூர்-621212, தமிழ்நாடு, இந்தியா

The Form and Metaphor of Rural Allegorical Poem

N. Revathi ^{a, *}, P.S. Selvarani ^a

^a Department of Tamil, Thanthai Hans Roever College (Autonomous), Perambalur-621212, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
revathitamilphd@gmail.com

Received: 15-08-2022
Revised: 23-10-2022
Accepted: 08-11-2022
Published: 10-12-2022

ABSTRACT

Tamil life and Tamil culture are mixed with music. Among the folk songs eulogy are more emotional. These songs celebrate the merits and loss of the deceased. The eulogy songs sung in longing for who is equal to the deceased are united in our lives. Thus the eulogy that emerge are referred to in many metaphors. Oral literature appeared before the appearance of written literature, as the saying goes: "Lullaby to a woman who has given birth to a child, eulogy to a woman who has lost a husband comes by itself." Eulogy is one form of literature in oral literature. Eulogy is a song sung by women who mourn the dead. In this article, the importance of eulogy is told in the folk songs that have mixed with traditional culture, civilization, culture, customs and beliefs, which is the birthplace of the country people. This article explains about the eulogy in detail.

Keywords: Emotional, Rural Allegorical Poem, Eulogy, Traditional Culture

முன்னுரை

தமிழர் வாழ்வும் தமிழர் தம் கலாச்சாரமும் இசையோடு இரண்டறக் கலந்தவை. மனிதனின் பிறப்பு முதல் இறப்பு வரையுள்ள நிகழ்வுகள் நாட்டுப் புறப்பாடல்களின் பொருள்களாகின்றன. நாட்டுப்புற மக்களின் வாழ்வு தாலாட்டில் தொடங்கி, காதல் பாடல்களில் வளர்ந்து, திருமணப் பாடல்களில் முழுமை பெற்று, கொண்டாட்டப் பாடல்களில் செழித்து, தொழிற் பாடல்களில் மகிழ்ந்து, ஒப்பாரிப்பாடலுடன் முடிவடைகிறது. தங்களது உணர்வுகளையும் துயரங்களையும் இசைக்கட்டமைப்புடன் பாடும் போது உணர்ச்சிப் பாடல்களாக ஒப்பாரி வெளிப்படுகிறது. நாட்டுப்புறப் பாடல்களில் அதிகமாக உணர்ச்சியைத் தூண்டக் கூடியவையாக ஒப்பாரிப் பாடல்கள் உள்ளன. தாலாட்டு மகிழ்ச்சியில் பிறக்கும் என்றால் ஒப்பாரி அவலத்தில் பிறப்பதாகும். ஒப்பாரிப் பாடல்கள் இறந்தவர்களுடைய சிறப்புகளையும் இழப்புகளையும் அறியச் செய்கின்றன. அழாதவர்களையும் அழவைப்பது ஒப்பாரிப் பாடலின் சிறப்புத் தன்மையாகும். பெரம்பலூர் மாவட்டத்தில் பாடப்பட்டு வரும் ஒப்பாரிப் பாடல்களில் இடம்பெறும் வடிவம் மற்றும் உருவகத்தைப் பற்றி ஆராய்ந்துவிளக்குவதாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

ஒப்பாரி - சொல்விளக்கம்

இன்ப உணர்ச்சியைக் காட்டிலும் துன்ப உணர்ச்சியே மனிதனின் மனத்தை மிகவும் பாதிக்கின்றது என்பது உளவியல் வல்லுநர்களின் கருத்து. ஒப்பாரியை ஒப்பு + ஆரி என்று பிரித்து

பொருள் கொள்ளலாம். ஒப்பிட்டுப் பாடுவதால் ஒப்பாரி என்ற பெயரினைப் பெற்றுள்ளது. அதோடு அது அழகையுடன் சேர்த்துப் பாடும் பாடலானதால் ‘அழகைப்பாட்டு’ என்ற செயல்பாட்டுப் பெயரினையும் பெற்றுள்ளது எனலாம்.

“ஒப்பாரிப் பாடல் இறந்தோருக்கும் இழந்தோருக்கும் இடையில் உள்ள உறவினை ஒப்பிட்டுப் பாடுவதால் ஒப்பாரி என்ற பெயரைப் பெற்றது. இறந்து விட்டவரின் சுற்றம்தாம் முன்பிருந்த நிலையையும், இப்போதுள்ள நிலையையும் ஒப்புமைப் படுத்திப்பாடுகின்ற பாடல் ஒப்பாரி என்றும், இறந்தாரைப் போன்று ஒப்பார் இல்லை என்று பாடப் பெறுவது ஒப்பாரி ஆயிற்று என்றும், இறந்தவரைச் சுற்றி ஒருவர் அழும் போது அவருடன் இணையாக ஒப்பாரிபாடுவதே ஒப்பாரி என்றும், தமக்குத் துயரமில்லையாயினும் இறந்தவர் அருகே அமர்ந்து ஒப்புக்காக அழுவதே ஒப்பாரி என்றும், அழுவருக்குச் சமமாக ஒப்பாக அமையும் வண்ணம் வரி(இசை)ப்பாடுவது ஒப்பாரி என்றும் பல்வேறு கருத்துகள் உண்டு”

இதில் இறந்தவரின் உறவுகள் அவரது ஒப்பி டமுடியாத சிறப்புக்களைத் தமது குடும்ப வளர்ச்சியுடன் ஒப்பிட்டுப் பாடுவதால் ஒப்பாரி என்றும், ஊரார் ஒப்புக்கு அதாவது சடங்கிற்காகப் பாடுவதால் ஒப்பாரி என்றும் பிரித்துக் கூறலாம். இதற்கு உற்றார் உறவினர்களின் கருத்தியல் வெளிப்பாடும், ஊரார் பாடும் கருத்தியல் வெளிப்பாடும் வேறுபடுவதைக் கொண்டு தெளியலாம். உறவுகளுக்கு இறந்தவர் இழப்பு ஈடு செய்ய முடியாததாக அமைந்திருக்கும். ஆனால் ஊராரைப் பொறுத்தவரை அது ‘பத்தோடு பதினொன்று அத்தோடு அது ஒன்று’ என்று அமைந்துள்ளதால் இவ்வேறுபாடுகள் தோன்றுவது இயல்பேயாகும்.

அகராதிகள் தரும் விளக்கம்

இலக்கியங்களுக்கு மட்டுமல்லாமல் சமூகத்தோடு தொடர்புடைய அனைத்து நிகழ்வுகளுக்கும்மான சொற்களுக்கும் அகராதிகள் விளக்கங்களை வழங்குகின்றன. அவ்வகையில் ஒப்பாரி என்பதற்கு அகராதிகள் தரும் விளக்கங்களைக் காணலாம்.

“ஒப்பு, ஒப்புச் சொல்லி அழுதல்”² என்று ‘ஒப்பாரி’ என்பதற்கு மதுரைத் தமிழ்ப் பேரகராதி விளக்கம் தருகிறது (Santhiya, 2004).

“ஒப்பாரி - ஒப்பு, ஒப்புச் சொல்லி அழுதல், ஒப்பிடல், ஒப்பிடுதல் - உவமித்தல், சமப்படுத்துதல்” என்று நா. கதிரை வேற்பிள்ளையின் தமிழ்மொழி அகராதி விளக்கம் தருகிறது (Kathirvelpillai, 1998).

“ஒத்தபாவனை” என்றும், ‘அழகையில் ஒப்பனையிடுகை’ என்றும் பொருள் தருகிறது பவானந்தம் பிள்ளையின் தற்காலத் தமிழ்ச்சொல் அகராதி (Bavananthampillai, 2003).

விக்சனரி தரும் விளக்கம் “ஒப்பாரி என்பது இறந்தோருக்காக அவர்தம் உற்றார் உறவினர் அழுது புலம்பி கதறி அழும் போது பாடப்படும் பாடல் ஆகும். ஒப்பாரி என்பது வாய்மொழி வழக்காற்று வகைமைகளில் ஒன்றாகும்” எனக் கூறுவது இறந்தவருக்கு நிகராக இனி ஒப்பார் யார் உள்ளார் என்ற ஏக்கத்தில் பாடப்படுவதாகவும் கொள்ளலாம்.

நாட்டுப்புறவியல் அறிஞர்கள் தரும் விளக்கம்

ஒப்பாரி என்பது, “இறந்தவர்களின் இழப்பை எண்ணி இறந்தவர்களையும் தம்மையும் ஒப்பிட்டுப்பாடுவது ஒப்பாரியாகும்” என்பதால் இது இழப்பின் வலியைச் சொல்லி அழக்கூடியதாக இருக்கின்றது (Sathivel, 2005).

“தமிழில் ஒப்பாரியைப்பிலாக்கணம், கையறுநிலை, புலம்பல், இரங்கற்பா, சாவுப்பாட்டு, இழவுப்பாட்டு, அழகைப்பாட்டு என்று பலவகையாகச் சொல்லிக் கொள்வது” என்று அதன் வேறுபெயர்கள் குறிப்பிடப்படுவதும் எண்ணிப் பார்க்கத்தக்கது (Shanmugasundaram, 2003).

ஒப்பாரிப் பாடலின் வடிவம்

ஒப்பாரிப் பாடல்களில் சொற்களுக்கு இருக்கும் காலஅளவு அழகைக்கும் இருக்கும் .எனவே இதில் சொல்லும் உணர்ச்சியும் சம அளவில் கலந்திருப்பதைக் காணலாம். ஒப்பாரிப் பாடல்களில் வட்டார வழக்குச் சொற்களும், எளிய சொற்களும் அமைந்து பொருள் புரியும் வண்ணம் காணப்படும். சிறு சிறு சொற்களைக் கொண்டு ஒப்பாரிப் பாடல் அமைகிறது. ஒருவரை இழந்து விட்டோம் என்றதுக்கம் தொண்டை வரையில் இருப்பதால் சொற்கள் சிறிதாக வெளிப்படுகிறது. பாடுபவர்கள் எந்த உணர்வில் இருந்து பாடுகிறார்களோ, அதே உணர்வு கேட்போரும் அனுபவிக்கும்படி ஒப்பாரிப் பாடலின் வடிவம் அமைந்திருக்கும். ஒப்பாரிப்பாடலின் அடியளவையும், கால அளவையும் வரையறைப்படுத்த முடியாது. இறந்தவருக்கேற்ற படிவிளிகள், உருவகங்கள் ஆகியவற்றினைக் கொண்டு பாடுகின்றனர். காலத்திற்கேற்றபடி பாடல்கள் திரிந்து மாற்றமடைவதையும் காணமுடிகிறது.

“நாட்டுப் புறப்பாடல்கள் உயிருள்ள தோர் வடிவம். வளர்கிறது, மாறுகிறது, தேய்கிறது, சாய்கிறது, மீண்டும் புதைநிலைத்தில் பழைய உருமாறிபுனருருவம் கொள்கிறது” என்பது சிந்திக்கத் தக்கதாகும். ஒருவரின் மறைவில் தோன்றும் இலக்கியமாக இது இருப்பதால் பல மாற்றங்களைப் பெறுகின்றது (Vanamamalai, 2004). உண்மையும், கற்பனையும் கலந்ததாக இது உருப்பெற்றாலும், உணர்ச்சி அதிலும் ஆற்றாமை அல்லது இயலாமை உணர்ச்சி பெரிதும் வெளிப்படுவதால் இதன் வடிவமும், கருத்தியல் நிலையும் ஒரேமாதியாக இல்லாமல் மாறிவருதை அறிய முடிகின்றது.

எனினும்எதுகை, மோனை, உவமை, உருவகம், சொற்செட்டு, கற்பனை, குறியீடு, படிமச் சொற்கள் போன்றவை ஒப்பாரிப் பாடல்களுக்கு நிலைத்த வடிவத்தைத் தருகின்றன. ஒப்பாரிப் பாடல்கள் தொடர் நிலைச் செய்யுள் போல் அமையாமல் தனித்தனிப்பாடல்களாகவும் தனித்தனி நிகழ்ச்சிகளைக் கூறுவதாகவும் அமைந்துள்ளதையும் காண முடிகின்றது.

“ஓர் ஒப்பாரிப் பாடலில் இருபத்திகள் இருக்குமேயானால் இரண்டாவது பத்தி, முதல் பத்தியின் கருத்துத் திட்டத்தையும் வடிவ அமைப்பையும் ஒத்து அமையும். முதற்பத்தி முன்மாதிரியானால் இரண்டாவது பத்தி சிறு மாற்றங்களுடன் கூடிய ஒருசேர்பகர்ப்பு” என்று வரும் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இதற்குச் சான்றாகக் கீழேயுள்ள பாடலைக் காணலாம்.

“அத்திமரமாச்சே - நான்

அடியெல்லாம் பிஞ்சாச்சே - நான்

அறியாததில் அறுப்பது - உங்க

அனைவருக்கும் சம்மதமா

இலுப்ப மரமாச்சே - நான்

எலைக்கொரு பிஞ்சாச்சே - நான்

எலசில அறுப்பது - உங்க

எல்லோருக்கும் சம்மதமா”

என்ற பாடல்களில் முதல்பாடல் கூறிய கருத்தையே அடுத்து வரும் பாடலும் கூறுவதைக் காணமுடியும். மரத்தின் பெயர்கள் தான்மாறி வருகின்றதே தவிர இளவயதில் மங்கல நாளை இழக்கப் போகிறேனே என்ற ஆற்றாமை ஒன்றாக இருப்பதையும், இப்படி எனதுநிலை மாறிப்போக உங்களுக்குச் சம்மதமா? எனக் கேட்பதும் கருத்தியல் நிலையிலும், வடிவ அமைப்பிலும் ஒரேதன்மையுடன் பதிவு பெற்றுள்ளதை மேலே கண்ட இராஜகோபல் சுப்பிரமணியம் கருத்துடன் இணைத்து நோக்கும்போது தெளிவாகின்றது.

ஒப்பாரிப் பாடல்களில் உருவகங்கள்

கணவர் இறந்திருந்தால் நான் வாழ்ந்த சீமான், அதிகாரி, நான் தேடியமகாராசர், எனக்குவாச்ச அர்ச்சுனரே, புண்ணியரே, ஏஞ்சலி என்று விளித்துப் பாடுவதையும், தந்தை இறந்திருந்தால் என்னைப் பெத்த அப்பா, புண்ணியரே, தருமரே, ஆளாக்கிப் பார்த்தவரே என்று பாடுவதையும், தாய் இறந்திருந்தால் என்னைப் பெத்த அம்மா, மாதாவே, தாயாரே, தெய்வமே என்று விளித்துப் பாடுவதையும், சகோதரன் இறந்திருந்தால் எம்பொறப்பு, என்பிறப்பு அண்ணே, பொன்பி றப்பு அண்ணே என்று விளித்துப் பாடுவதையும் அதிகமாகக் காணமுடிகிறது. ஒப்பாரிப் பாடலில் இறந்தவர் என்ன உறவுக் குரியவர் என்பதைப் பொறுத்து உருவகப்படுத்துகின்றனர். கணவன் இறந்திருந்தால் சீமான், தர்மர் என்று உருவகப்படுத்துவதையும், தந்தை இறந்திருந்தால் கர்ணன், பீமன், பாண்டியன் என்று பாடுவதையும், சகோதரன் இறந்திருந்தால் கர்ணன், பீமன், அர்ச்சுனன், காசிராசன் என்றெல்லாம் உருவகப்படுத்தி ஒப்பாரி பாடுவதையும் காண முடிகிறது. மகளுக்குப் பாடும் ஒப்பாரியில் கண்ணகி, சீதை, பார்வதி என்று உருவகப்படுத்துவதையும், மனைவி இறந்திருந்தால் அல்லி, கவரிமான், புள்ளிமான், மயிலி, குயிலி என உருவகப்படுத்துவதையும் பாடல்கள்வழி அறிய முடிகிறது.

“தருமர் கொடிகீழருந்து - நா

தங்கிப் பிழைப்பமின்னா - எனக்கு

தகுந்தவார்த்தே சொல்லலியே”

இறந்து விட்ட தந்தையை தருமராக உருவகித்து மகள் அழுகிறாள். இதில் தங்கிப்பிழைப்போம் என்ற வார்த்தை அந்தப் பெண்ணின் வசதியற்ற வாழ்க்கையைக் குறிப்பிடுவதை உணரலாம். நாட்டுப்புறப் பாடல்களில் உருவகங்களாகக் குறிப்பிடும் ஆற்றிவு படைத் தமனிதர்களை உயர்திணையில் குறிப்பிட வேண்டும். ஆனால் சில பாடல்களில் அஃறிணையாகக் குறிப்பிடும் திணை மாற்றம் என்ற அமைப்பு முறையும் காணப்படுகிறது. ஒரு பெண் தன் கணவன் இறந்ததைத் தன் தந்தையிடம் சொல்வதுபோல் ஒப்பாரிபாடுகிறாள். அப்படி ஒப்பாரியிடும் பொழுது தன்னையும், தன் கணவனையும் புறாவாக உருவகப்படுத்தித்தன் கணவன் இறந்து விட்டதால் தான் ஒற்றைப் புறாவாகத் தவிப்பதாகப் புலம்பிப் பாடுகிறாள்.

“இன்னைக்கு குளுகுளுண்டு காத்தடிக்க

குளுகுளுண்டு காத்தடிக்க

குங்குமமரத் தோப்பசைய - அந்தக்

குங்குமமரத் தோப்புக்குள்ள - என்னப்பெத்த அப்பா

ரெண்டுசோடிப்புறாதான் வந்துறிக்க - அந்தக்

குங்குமமரத் தோப்புக்குள்ள - என்னப்பெத்த அப்பா

ரெண்டுசோடிப்புறாதான் வந்துறிக்க

அந்தக்குங்குமமர வாசங்கெட்டு - என்னப்பெத்த அப்பா

சோடிப்புறாநா ஒத்தையானேன்”

இவ்வாறு உயர்திணைப் பொருட்களை அஃறிணைப் பொருட்களாக மாற்றம் பெறச் செய்து பாடுவது இலக்கண நிலை மாற்றம் என்ற உத்தியாகும். இதே போன்ற பாடலை கரு.அழ. குணசேகரன் அவர்களது ஒப்பாரிப் பாடலிலும் கேட்க முடிந்தது.

முடிவுரை

நாட்டுப்புறப் பாடல்களின் ஒருவகையாக இன்று இடம் பெறுகின்ற ஒப்பாரி என்பது இயலாமையின் விளைவாகத் தோன்றியது. நாட்டுப்புறப் பாடல்களுக்கு எனத்தனித்த அடையாளம் இல்லை என்று கூறினாலும் அதிலும் பல ஒற்றுமைகள் உள்ளதைப் பாடல்கள் காட்டுகின்றதை அறியமுடிகின்றது.

References

- Bavananthampillai, (2003) Tharkala Tamil Sollagarathi, New Century Book House, Chennai, India
- Kathirvelpillai, N. (1998) Tamil Sollagarathi, International Institute of Tamil Studies, Chennai, India
- Santhiya, N. (2004) Madurai Tamil Peragarathi, Santhiya Pathippagam, Chennai, India
- Sathivel, K. (2005) Tamil Nattupura Iyal Aivu, Manivasagar Pathippagam, Chidambaram, India.
- Shanmugasundaram, S. (2003) Nattupurap Padalkal, Kaviya Veliyedu, Chennai, India
- Subramaniam, P.R. (1975) Tamilga Nattu Padalkal, Tamil Puthagalayam, Chennai, India
- Vanamamalai, N. (2004) Tamilar Nattupura Padalkal, New Century Book House, Chennai, India

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Authors have no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author(s) 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License